

Schriftlezing: Exodus 12:1-14, Tekst: Ex. 12:8-11
Thema: Eten van het Lam. Zingen: Ps. 65:1 en 2,
Ps. 65:3, Ps. 81:11 en 12, Ps. 66:6, Ps. 22:13, Ps.
136:11,12, 23 en 24, Lofz. v. Sim. 1

Hoofdpunten van de preek

De nacht van Pascha. Terwijl de HEERE buiten voorbijgaat als Hij het bloed van het lam ziet, wordt binnen **het vlees van het lam gegeten**.

Het lam maakt het verschil tussen Egypte en Israël, net zoals hét Lam dat doet tussen de zondige wereld en de gemeente der gelovigen...

De HEERE geeft Mozes een aantal instructies over het **eten** van het vlees van het lam. Eten is het dier helemaal in je opnemen, één met je laten worden.

Het geloof wil het hele leven bepalen en niet alleen 'iets' aan de buitenkant van ons leven zijn. Met het HA wordt net zoals bij het Pascha gegeten: 'Neem, eet, gedenk en geloof...'

Het lam moet **compleet** worden gegeten: van kop tot staart. Niet een keuze voor het lekkerste stukje... net zomin als wij vandaag kunnen zeggen: dit stukje van het werk/ verkondiging van hét Lam wil ik wel, dat niet...

Het vlees van het lam moet **met vuur gebraden/** geroosterd zijn, het mag beslist niet rauw of gekookt

gegeten worden. Het vuur geeft het vlees nadrukkelijk een bepaalde smaak: het oordeel.

God scheidt Israël van Egypte af in de paasnacht. Het verschil wordt door het lam gemaakt. Dat dier sterft in plaats van Israël. De pregnante smaak van het vuur wil Israël daarvan diep doordringen, zoals het *gebroken* brood en de *vergoten* wijn ons willen herinneren aan het wonder van plaatsvervangings. Hét Lam dat Zijn leven gaf om ons te bevrijden.

Bij het vlees moet een **bittere saus** worden geserveerd, als herinnering aan de ellende van het slavenbestaan in Egypte (Deut. 16) zodat Israël later weer beseft waaruit ze verlost zijn om des te meer het wonder van de vrijheid te beleven.

Een bijbelse lijn – die niets afdoet aan het verlost zijn uit het slavenhuis van de zonde en de vergeving van alle ongerechtigheden – om de bittere nasmaak van dit alles levend te houden.

Het lam moet **met haast** worden gegeten, het hele gezin moet reisvaardig zijn. In Egypte is men niet thuis, maar ook later in het beloofde land als het Pascha herdacht wordt. Mooi beeld. We zijn hier – net zoals Israël niet thuis, we gedenken de dood van het Lam tot – in de verwachting! – dat Hij komt.